

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΣΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. Π. Α. ΚΑΤΩΠΟΔΗ
Διδάκτορος του Πανεπιστημίου Tübingen

1. Εἰς τῶν κυρίων σκοπῶν τοῦ ἀγῶνος ἀνεξαρτησίας τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῶν ἄλλων Χωρῶν τῆς Ἰνδο-Ἀνατολῆς ἦτο ἡ ἀνύψωσις τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Χωρῶν τούτων.

Ἡδὴ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931 ἡ Ἰνδικὴ Ἐθνοσυνέλευσις συνέστησε μίαν ἀνεπίσημον Ἐπιτροπὴν διὰ τὸν καταρτισμὸν σχεδίου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας. Πράγματι ἡ Ἐπιτροπὴ συνέταξε λίαν ἀξιοσημειώτους ἐκθέσεις.

Τὸ ἔτος 1944 καὶ ἐνῶ ὁ δεῦτερος παγκόσμιος πόλεμος ἐσυνεχίζετο, ὅμιλος ἐξ ὀκτῶ βιομηχάνων τῆς Βομβάης κατήρτισε σχέδιον, ὅπερ σήμερον εἶναι γνωστὸν ὡς «Σχέδιον τῆς Βομβάης», μὲ σκοπὸν τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος τοῦ Ἰνδικοῦ Λαοῦ. Ἡ τότε Ἰνδικὴ Κυβέρνησις συνέστησε μίαν ὕπηρεσίαν Προγραμματισμοῦ, ἵνα αὕτη ὑποδεικνῶν ἐκάστοτε τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν οἰκονομικῆς κρίσεως ἧτις ἀνεμένετο νὰ ἐκσπάσῃ μετὰ τὴν οἰκονομικὴν εὐεξίαν τῶν πρώτων μεταπολεμικῶν ἐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἰνδιῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ Προγραμματισμοῦ συνήλθε τὸν Μάρτιον τοῦ 1950 διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν καὶ τῶν πόρων τῆς Χώρας καὶ κατήρτισεν σχέδιον διὰ τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἀνάπτυξιν.

Σοβαρὰν προσπάθειαν ἀναπτύξεως τῶν ὑποανεπτυγμένων χωρῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας ἀποτελεῖ τὸ ἦδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951 ἐφαρμοζόμενον εἰς τὰς χώρας ταύτας Πρόγραμμα, γνωστὸν ὡς «Σχέδιον Colombo».

Ἡ προπαρασκευαστικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Colombo κατηρτίσθη κατὰ τὴν δεκαήμερον σύνοδον τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν τῶν Κτήσεων ἐν Λονδίῳ τὸν Σεπτέμβριον 1950.

Τὸ Σχέδιον Colombo προβλέπει τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ Πακιστάν, τῆς Κεϋλάνης, τῆς Ὀμοσπονδίας τῆς Malaya, Σιγκαπούρης, Βορείου Μπόρνεο, Sarawak καὶ Βιυεὶ μὲ σύνολον πληθυσμοῦ περὶ τὰ 450 ἑκατομμύρια.

2. Τὸ Σχέδιον ἐπιδιώκει τρία τινά :

α) Νὰ αὐξήσῃ τὴν παραγωγὴν ἵνα οὕτω ἀνακοπή ἢ μεταπολεμικῶς παρατηρούμενη εἰς τὰς ὡς ἄνω χώρας πτώσις τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου τοῦ πληθυσμοῦ των. Τὸ πρόγραμμα διέπεται ἀπὸ ρεαλιστικὸν πνεῦμα, Προβλέπει τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς

Ο ΕΡΓΑΤΗΣ ΕΧΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΝ ΤΟΥ

Τὸ φύλλον τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ «Factory» περιέχει τὴν ἀκόλουθον ἐνδιαφέρουσαν σημεῖωσιν τὴν ὁποίαν ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω :

«Ἡ ποιότης, καλὴ ἢ κακὴ, τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων αἱ ὁποῖαι βασιλεύουν μέσα στὸ ἴδρυμά σας ἀποκαλύπτεται ἀμέσως ἀπὸ τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν υἱοθετεῖτε ἔναντι τῶν ὑπαλλήλων σας, ὅταν ὀδηγεῖτε ἐπισκέπτας διὰ νὰ ἴδουν τὰς ἐγκαταστάσεις. Ὅταν σταματᾶτε πρὸ μιᾶς μηχανῆς διὰ νὰ δείξετε εἰς τοὺς προσκεκλημένους σας μίαν λεπτομέρειαν, παρουσιάζετε εἰς τὸν ἐπισκέπτην τὸν ἐργάτην πού ὀδηγεῖ τὴν μηχανήν; Τὸν καλεῖτε ὀνομαστικῶς; Ὅταν εἰσέρχεσθε εἰς ἕνα ἐργαστήριον, παρουσιάζετε τὸν ἀρχιεργάτην εἰς τοὺς ἐπισκέπτας σας; Δεικνύετε εἰς τὸν ἀρχιεργάτην τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς σας;

«Αὐτὰ μᾶς φαίνονται μικρὰ λεπτομέρεια. Εἰς τὰ μάτια ὁμως τῶν ὕφισταμένων σας καὶ ἐκείνων πού διατάσσετε αἱ λεπτομέρεια αὐτὰ δίδουν τὸ μέτρον τοῦ ἐνδιαφέροντος πού δοκιμάζετε ἔναντι αὐτῶν. Ἐὰν τοὺς μεταχειρίζεσθε ὡς μὴχανές, κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἀπατηθῇ γιὰ τὴν θέσιν πού κατέχει μέσα στὸ πνεῦμα σας. Ἄλλ' ὅταν θέλετε νὰ τοὺς τιμῆσετε, ὅλοι θὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ πιστεύσουν ὅτι εἴσθε περήφανοι δι' αὐτούς».

των σιτηρών μόνον κατά 10 %, της άρδευσίμου γης κατά 17 % και της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας κατά 67 %.

β) Νά αύξηση την παραγωγήν πρώτων ύλων και προϊόντων ελαφράς βιομηχανίας, έξ οδ θά προκύψουν πολυμερείς έμπορικά συναλλαγαι.

γ) Νά αύξηση τόν παραγωγικόν έξοπλισμόν έκάστης χώρας εις ένέργειαν, μεταφορικά μέσα και τεχνικάς ύπηρεσίας. Ή ιδιωτική έπιχειρήσις, έγχώρια και ξένη, θά ένθαρρυνθῆ.

Ή πρακτική έφαρμογή τοῦ Σχεδίου Colombo, άρχίσασα τόν Ίούλιον 1951, θά διαρκέση έξ έτη, μέχρι τοῦ έτους 1957, και θά στοιχίση 1868 έκατομμύρια λίρας Ἀγγλίας.

3. Τό Σχέδιον Colombo διαρθροῦται ώς έξής κατά χώρας και ποσοστόν συμμετοχής έκάστης εις λίρας Ἀγγλίας.

Χώραι	Δαπάναι τοῦ Σχεδίου εις έκατομμ. λίρας	0% επί συνόλου τῶν δαπανῶν
Ίνδισαι	1379	73,5 %
Πακιστάν	280	15 %
Κεϋλάνη	102	5,5 %
Μαλάγια και Βρεττ. Μπόρνεο	107	5,7 %
Σ ύ ν ο λ ο ν	1868	100 %

Ὡς φαίνεται έκ τοῦ άνωτέρω πίνακος, αἱ Ίνδισαι καταλαμβάνουν περίπου τὰ 3/4 τοῦ Προγράμματος Ἀναπτύξεως τοῦ Σχεδίου Colombo. Ή χώρα αὕτη έχει ιδιαίτεραν εὐπάθειαν. Ή οικονομική της καχεξία (και ἰδίαι τὸ παθητικόν της ἰσοζύγιον) ὀφείλεται κατά σημαντικόν μέρος εις τήν έξ αὕτης ἀπόσπασιν τῆς Βούρμας (1937) και τοῦ Πακιστάν (1947), οὕτω δέ ἡ χώρα δέν έχει έπαρκή χωρον ἵνα προσαρμόση τήν οικονομίαν της εις τὰς νέας μεταπολεμικάς συνθήκας και διά τοῦτο λέγεται συχνά τῆν αἱ χώραι τῆς Ν.Α. Ἀσίας ἀπέκτησαν τήν έλευθερίαν των εις άκατάλληλον στιγμήν, δηλαδή εις περίοδον οικονομικής ύφέσεως και πληθωριστικῶν πιέσεων.

Ἐν τῶν σοβαρωτέρων προβλημάτων τῶν Ίνδιῶν, άν μή τὸ σοβαρώτερον, ἀποτελεῖ τὸ δημογραφικόν πρόβλημα.

Τὸ ζήτημα τοῦτο προσέλαβε τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας τοιαύτην δξύτητα ὥστε σήμεραν πολλοὶ οικονομολόγοι εὐρίσκουν εις τήν περίπτωσιν τῶν Ίνδιῶν τήν καθυστηρημένην δικαίωσιν τῆς θεωρίας τοῦ Robert Malthus, ὅστις πρὸ 150 και πλέον έτῶν διεπίστων «τῆν σταθεράν τάσιν ἤξει έκδηλοῦται εις ὅλα τὰ θντα νά αὐξάνουν τὸ εἶδος των ταχύτερον ἀπὸ ὅτι τὸ έπιτρέπει ἡ ποσότης τῶν τροφίμων τῶν εὐρισκομένων εις τήν διάθεσίν των» (βλ. Robert Malthus, Essai sur le principe de population, γαλλ. έκδ. Guillaumin, σελ. 6).

«Ὡς πρὸς τὸν πληθυσμόν», τονίζει ὁ Malthus (βλ. αὐτόθι σελ. 8), «εἶναι βέβαιον ὅτι ὅταν οὗτος δέν ἀνακόπτεται ὑπὸ τινος έμποδίου, διπλασιάζεται ἀνά εἴκοσι πέντε έτη και αὐξάνει κατά γεωμετρικὴν πρόδον, ενώ παρατηροῦντες τήν παρούσάν κατάστασιν τῆς κατακλιμένης γῆς διεπιστάνομεν ὅ,τι τὰ τρόφιμα, ἀκόμη και ὑπὸ τὰς πλέον εὐνοϊκὰς διά τήν Βιομηχανίαν συνθήκας, δέν δύνανται νά αὐξάνουν εἰμῆ κατ' ἀριθμητικὴν πρόδον».

Οὕτω τὸ ἄτομον δέον, κατά τὸν Malthus, νά περιορίση τὰ τέκνα του εις εκείνον τὸν ἀριθμόν τὸν ὅποιον δύνανται νά διαθρέψη. Εἶναι ἡ ἰδέα τοῦ Rousseau πὸν γράφει εις τὸν Emile: «Ὅστις δέν δύνανται νά έκπληρώση τὰ καθήκοντα τοῦ πατρὸς δέν έχει τὸ δικαίωμα νά γίνη πατήρ».

Και διά νά επανέλθωμεν εις τὰς Ίνδίας, τοιαύτη έπικρατεῖ ἀπαισιοδοξία διά τὸ δημογραφικόν πρόβλημα τῆς χώρας ταύτης ὥστε συχνά λέγεται ὅτι «οὐδέν ποσόν διατιθέμενον διά τήν οικονομικήν της ανάπτυξιν εἶναι δυνατόν νά έπιτύχη τήν άνώψωσιν τοῦ βιοτικῶδ έπίπέδου τοῦ πληθυσμοῦ της»! Τὰ καθ' έκάστην ἡμέραν γεννώμενα βρέφῆ, άνερχόμενα εις 30.000, εὐλόγως δύνανται νά άποτελέσουν τὸν πληθυσμόν μιᾶς

πόλεως μετρίου μεγέθους! Υπολογίζεται ότι ο πληθυσμός αύξάνει κατά 15% κατά μέσον όρον ετησίως!

Η τοιαύτη άλματώδης αύξησης του πληθυσμού των Ινδιών αποτελεί την κυρίαν αιτίαν αποθαρρύνσεως κατά την εφαρμογήν ολιουδήποτε Σχεδίου οικονομικής ανάπτυξεως όπερ, και εις την περίπτωσιν έτι επιτυχίας του, θα εύνοηση την περαιτέρω αύξησην του πληθυσμού της χώρας και συνεπώς την επιδείνωσιν του δημογραφικού της προβλήματος.

Έν τούτοις είναι ίσως υπερβολικόν να λέγη τις ότι ή ανύψωσις του βιοτικού επιπέδου θα προκαλέσθ αύξησην του πληθυσμού, δεδομένου ότι πολλακίς διεπιστώθη, ότι αι εύποροι τάξεις τεκνοποιοούν εις μικρότερον αριθμόν των άπορωτέρων τάξεων, έξ ου και τό λεγόμενον ότι ή αύξησης του πληθυσμού εύρίσκειται εις σχέσιν άντιστρόφως ανάλογον του ύψους του βιοτικού επιπέδου του λαού (population growth varies inversely as the standard of living).

Άς έπιτραπή έπί τη ευκαιρία να σημειώσωμεν ότι εις την Βεγγάλην, κατά τας εκεί πολεμικάς έπιχειρήσεις των τελευταίων έτών, απέθανον έξ άστίτας 1½ εκατομμύριον ατόμων.

4. Η κατά οικονομικόν τομέα διάρθρωσις του Σχεδίου Colombo έχει ως έξής :

Είδη Τομέως	Δαπάναι εις έκατομ.		Σύνολον δαπανών εις %
	Λίρας	Άγγλιας	
Μεταφοραι και Συγκοινωνίαι	627		34 %
Γεωργία	595		32 %
Κοινων. Έργα (Παιδεία, Υγεία, Στέγασις)	330		18 %
Βιομηχανία και Μεταλλεία	194		10 %
Καύσιμα και Ηλεκτρική Δύναμις	122		6 %
Σύνολον	Λίραι 1868		100 %

Πρό του πολέμου αι έξαγωγαι έκ της περιοχής Colombo συνίσταντο εις τά έξής προϊόντα: Ινδική κάνναβις, έλαστικόν (σχεδόν άποκλειστικότης δι' όλον τον κόσμον), τέιον (τά ¼ της παγκοσμίου παραγωγής), κασίτερος (τά ⅔), πετρέλαιον και λιπή (⅓ της παγκοσμίου παραγωγής).

Ο πόλεμος όμως και αι έξ αυτού καταστροφαι έπηρεάσαν δυσμενώς την παραγωγήν και τας έξαγωγάς των ως άνω αγαθών, ίδια των σιτηρών, λίπους και όρυζης, ώστε σήμεραν τό βιοτικόν επίπεδον του πληθυσμού των χωρών του Σχεδίου Colombo να έμφανίζεται σημαντικώς μειωμένον έναντι του προπολεμικού. Η έν λόγω περιοχή είναι σήμεραν ήναγκασμένη να εισάγη τρόφιμα έκ των χωρών της Δύσεως.

Έντεϋθεν προκαλούνται αι δυσχέρειαί του Ισοζυγίου πληρωμών. Και όταν σκεφθί τις ότι άν ή Εύρώπη ήτο τό Έργοστάσιον του Κόσμου, ή Άπω Άνατολή ήτο ό σιτοβολών του!

Ούτω τό έξωτερικόν έμπόριον των χωρών της Άπω Άνατολής έμφανίζει, ως άλλωστε όλα σχεδόν αι ύποανεπτυγμέναί χωραι, άστάθειαν εις τους όρους συναλλαγής (terms of trade) αλλά και μακροπρόθεσμον επιδείνωσιν. Ο λόγος τούτου είναι ότι όλα σχεδόν αι ύποανεπτυγμέναί χωραι είναι ειδικευμένα (ή καλύτερον περιορισμένα) εις την παραγωγήν και έξαγωγήν μικρού αριθμού πρώτων ύλων και βασικών προϊόντων και ως έκ τούτου είναι λιαν ευαίσθητοι εις τας οικονομικάς διακυμάνσεις. Η παγκόσμιος κρίσις του 1929, φερ' ειπείν, υπήρξε διά τας χωρας ταύτας όλεθρία λόγω της έκμηδενίσεως την όποιαν αύτη προεκάλεσεν εις τας τιμάς των προϊόντων των. Κατ' άρχήν οι πόλεμοι τας εύνοούν, ένεκα τούτου δέ ο πόλεμος της Κορέας έσχεν εύνοικήν επίδρασιν έπί των τιμών των πρώτων ύλων (Boom).

Ούτω λοιπόν αι Ινδία ως και αι λοιπαί χωραι του Σχεδίου Colombo έμφανίζουν άποτόμους διακυμάνσεις τιμών, όφειλομένας κυρίως εις την γενικήν πολιτικήν κατάστασιν και εις την ως έλέχθη επιδείνωσιν των Terms of Trade, μακροπρόθεσμως έξεταζομένων.

Ἡ ἐπιδεινώσις τῶν ὄρων συναλλαγῆς (Terms of Trade) σημαίνει ὅτι αἱ χώραι αὗται (Ἰνδία κ.λ.π.) θὰ πρέπει νὰ παρέχουν (ἐξάγουν) μείζονα ποσότητα πρώτων ὕλων ἵνα δύνανται νὰ ἐπιτύχουν τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἰδίας καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰσαγομένης ποσότητος βιομηχανικῶν προϊόντων. Μακροπροθέσμως λοιπὸν ὠφελοῦνται αἱ βιομηχανικαὶ χώραι. Ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ ὑπὸ τοῦ Prebisch ὑποστηριχθεῖσα ἄποψις καθ' ἣν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ κατανεύονται ἀνίσως μεταξὺ βιομηχανικῶν καὶ ἀγροτικῶν χωρῶν, τῶν πρώτων διατηρουσῶν τὸ μεγαλύτερον μέρος. Ὁ Prebisch ἀποδίδει τὴν ἄνισον ταύτην κατανομήν τῶν καρπῶν τῆς τεχνικῆς προόδου εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ὀφέλη τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ καρποῦνται οὐχὶ οἱ καταναλωταὶ (ἐγχώριοι ἢ ξένοι) ὑπὸ μορφὴν πτώσεως τῶν τιμῶν, ἀλλὰ οἱ μισθῶται ὑπὸ μορφὴν αὐξήσεως τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἡμερομισθίων.

Ἡ αὐξήσις τοῦ πραγματικοῦ εἰσοδήματος κατ' αὐτὸν ἐξηπλώθη εἰς τὴν βιομηχανικὴν χώραν, ἐξ αἰτίας ὅμως τῆς αὐξήσεως τῆς ζητήσεως τῶν μὴ βιομηχανικῶν (ἀγροτικῶν) προϊόντων.

Ἐν τούτοις ἡ σχεδὸν παρεμφερὴς πρὸς τὴν θεωρίαν τοῦ Manoilescu ὑποστηριχθεῖσα ὡς ἄνω ἄποψις τοῦ Prebisch εὗρε πείσμονας ἐπικριτάς. Ὁ M. B y é φερ' εἰπεῖν παρατηρεῖ (βλ. Cours de Doctorat, Paris 1950—51 σελ. 334) ὅτι οἱ ὄροι συναλλαγῆς (Terms of Trade) τῶν ὑποανεπτυγμένων χωρῶν κατὰ τὴν μακρὰν περίοδον τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς Ἀγγλίας ὄχι μόνον δὲν ἐπεδεινώθησαν ἀλλ' ἀντιθέτως ἐβελτίωθησαν σημαντικῶς. Οὗτος ἀποδίδει τὴν αὐξήσιν τῶν ἡμερομισθίων εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας εἰς τὴν σχετικὴν σπάνιν ἐργατικῶν δυνάμεων καὶ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων.

Σημειωτέον ὅτι ἐκ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ἑκατομμυρίων λιρῶν 1868 εἰς ὃ ἀνέρχονται αἱ δαπάναι τοῦ Σχεδίου Colombo τὸ μεγαλύτερον μέρος παρέχεται ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, μικρότερον δὲ ὑπὸ τῆς Αὐστραλίας, ἐνῶ αἱ ἠνωμένα Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἀπουσιάζουν ὀλοσχερῶς ἐκ τῆς ἐν λόγω εἰσφορᾶς.

Ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Colombo ἀναφέρει ὅτι «ἡ ξένη ἐπένδυσις δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ διττὸν σκοπὸν, διὰ τῆς χορηγήσεως τῶσον ἐξωτερικῶν κεφαλαίων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν ὄσον καὶ ἐσωτερικῶν κεφαλαίων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως».

Τὰ κεφάλαια τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ Σχεδίου προέρχονται :

- α) Ἐκ κυβερνητικῶν δανείων,
- β) Ἐκ δανείων τῶν οἰκείων διεθνῶν ὀργανισμῶν (κυρίως τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς Ἀνασυγκροτήσεως καὶ Ἀναπτύξεως),
- γ) Ἐκ διακυβερνητικῶν δανείων ἢ δωρεῶν.

Οὐχ ἦττον σημαντικὸν μέρος τῶν πόρων χρηματοδοτήσεως τοῦ Σχεδίου θὰ ἐξευρεθῇ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς περιοχῆς, παρὰ τὰς δυσχερείας πρὸς προσέλκυσιν τῆς ἀποταμιεύσεως. Αἱ τελευταῖαι αὗται δυσχερεῖαι κατὰ τὸν Ἰνδὸν ἐπιστήμονα S a - s t r y ὀφείλονται εἰς τοὺς κινδύνους ἐθνικοποιήσεως τῶν ἰδιωτικῶν ἐπενδεδυμένων ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ εὐθνητοῦ χρήματος τὴν ὁποῖαν ἀκολουθεῖ ἡ Ἰνδικὴ κυβέρνησις. Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸν ἀνωτέρω Ἰνδόν, αἱ δυσχερεῖαι χρηματοδοτήσεως τοῦ Σχεδίου ἐξ ἐσωτερικῶν πηγῶν ὀφείλονται καὶ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ περιουσίαι τῶν εὐπόρων κοινωνικῶν τάξεων (λ.χ. τῶν Μαχαραγιαδῶν, Zamindars κ.λ.π.) ὑπέστησαν συνταγματικὰς ἀπαλλοτριώσεις, εἰς τρόπον ὅστε αἱ ἐν λόγω περιουσίαι, κατανεμηθεῖσαι εἰς εὐρείας μάζας τοῦ λαοῦ, δὲν παρέχουν πλέον ἔδαφος φορολογίας ἢ ἄλλως μεθόδου ἀντλήσεως πόρων διὰ τὸ Κράτος. Ἡ Ἰνδικὴ κυβέρνησις ἀναμένει νὰ πορισθῇ πλέον τοῦ 80% τῶν χρημάτων εἴτε ἐκ τῆς φορολογίας εἴτε ἐκ δανείων, ἐνῶ ἐλπίζει νὰ καλύψῃ τὸ ἐναπομένον ἐκ δανείων Διεθνῶν ὀργανισμῶν.

Ὁ S a s t r y, ὡς Ἰνδός, τονίζει τὴν ἠθικὴν εὐθύνην ἣτις βαρύνει τὸν δυτικὸν κόσμον εἰς τὴν προσπάθειαν ἀξιοποιήσεως τῆς χώρας του, δεδομένου ὅτι, ὡς παρατηρεῖ οὗτος, ἡ ἀνθροπία τῆς Δύσεως ὀφείλεται οὐχὶ ἀσημάντως εἰς τὰς θυσίας τῶν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων τῆς Ἀνατολῆς, οἵτινες εἰς χαμηλὰς τιμὰς ἐχορήγουν εἰς τὴν πρώτην ὄλας τὰς ἀναγκαίας πρώτας ὕλας».